

36

SECUNDIS NUPTIIS

Reverendi Viri, Doctrinâ, Pietate, antiqva
Virtute & Fide præstantis Domini

MATTHIAE CIMMER-
MANI

Ecclesia Petrovicane Ministri fidelissimi,

Cum

Lectissimâ & honestissimâ Virgine

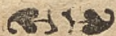
MARIA,

Reverendi & doctissimi Viri Domini GEORGII
SCHROERI Pastoris Golani vigi-
lantissimi FILIA

ad decimum tertium Kal. Julias

DEO AUSPICE
celebrandis

gratulantur Amici.

LIGNICII TYPIS SARTORIANIS.

ANNO

Da nobis pacem.

STANDARD LIBRARY
Beverly Hills, California
Vine & Wilcox Streets

MATTHEW GILBERT
1921
2nd Floor

12-2-2002/838/86
[300, -]
ST 1763 10 10 2001

4628301

ST-2002/
838/86
ST 1763 10 10 2001

LIBRARY
D. J. J.
Dr. J. J. J.
1921

EPIGRAMMA γαμύλιον.

Conjugii casti DEVS est inventor & Auctor;
 Quod Polus altus amat; Terra quod alma probat.
 Indigetes cælum capit hinc; Ecclesia plantas
 Publica Res cives colligit inde probos.
 Non gentes umquam, virtus quibus inclutacordi,
 Exosa casti fœdera sancta tori.
 Germanis tradit thalami Rex jura TVISCON,
 Illicitas cohibens lege jubente faces.
 Primus Athenarum Dux conjugalialia Gracis
 Sancivit CECROPS sacra monente Iove.
 Thessalia præstat simul hoc Rex optimus ipse
 DEVCALION, sanctum quod Themis urget opus.
 Conjugij leges Phæbo dictante LYCVRGVS
 Spartanis scelus est, quas violare, dedit.
 Fundator Romæ gentialis gaudia lecti
 ROMVLVS instituit, quæ reprobare vetat.
 Lumina Locrorum Rex eruit ambo ZALEVCVS
 Non violanda, quibus vincula rapta tori.
 In cælum peccat thalami contemtoris ovile
 In Christi sin corpus peccat & ipse suum.
 Infringit cælum, quisquis connubia frangit;
 Dæmonis amplificat sordida regna trucis,
 Infractor cæli quo circa pramia, magno
 Exclusus cælo, sub Styge digna capit.
 Assertor contrà thalami defensor honesti
 Incola cælorum scælituumq; comes.
 Cælicolas inter sedes quia parta Pudoris
 In terris templum cui struit Icarius.
 In terris ornat castos dat certa pudicis
 In cælo nuptis diua Pudicitia.

IACOBUS SEVERINUS Ecclesiastes Pleswicensis.

ODA NUPTIALIS
Novis Sponsis.

R Ecclē herclē, rectē VIR facis optime,
Tandem dolori quī statuis modum,
Et Nympham petis orbo
FELICI OMINE lectulo.
DI Conjugales, DI thalamos, DI
Castas foventes terrigenūm faces
Omnes NYMINE FAVSTO
Adsint Conjugibus novis.
Iam Candidatus sollicitas preces
Libare gaudet; Iam Veneri sacram
Myrtum tradere, docto &
Serto cingere tempora.
Iam lata SPONSÆ barbitus insonat
Aures, & imo gaudia pectore
Promissa innovat. Hymen
Iam præsū est socium jugum
Ligare: vinculum CYPRIA porrigit:
Cupido nodos firmat amatulos:
Zonam CINCIA flectit;
Nectit lora FLVONIA.
Chloris corollas; dant Charites melos:
Vinum Lyæus; Thesmophore dapes:
MVSÆ carmina lata
Phœbaa Citharæ adplicant.
Auget calorem DIVA Faventias
Iuvat favorem diva LVBENTIA:
Exsultante NAPÆÆ
Adsunt, & DRYADES pede.
O SPONSÆ, CVNCTVS TE DEVS & DEA
Maclat sua jam dote: novellulum &

Exorna-

Exornare cubile

Gessit munere proprio.

GABINA spondet pignora lectulo;

Promissa firmat gaudia NIXIVS:

Conameng LEVANA

Obfert Diva libens suum.

O, quem ciebat tibia lugubris

Nuper dolorem, Mortaq; pallida,

Quam nunc PRONVA suavi

Mutat IVNO viragine.

Iò SPONSE DIVUM muneribus potens!

Iò SPONSA DIVUM dives & augmine!

Vestrum scandite FAVSTO

Lectum NVMINE & OMINE.

Ad vestra EROS stet limina recreans;

A vestro ERIS sit limine mordicans:

LESSVM LVSVS abactet;

Pellant NVBILA NABLIA.

M. CASP. CONRADUS Vratiss. Poëta Cæs.

Laureatus & Med. Candidatus σπουδαίως

L. M. faciebat.

Idyllion de Philomela mortua &

Hortulano viduo.

Sedulus hortorum per amœna vireta Colonus

Gaudebat campis dulce virere decus:

Sperans Autumni numerosas tempore fruges.

Posse domos variis ex hilarare bonis.

Est quoq; quod sperat: succrescit fertilis Hortus.

Quem viireus gelidis rivulus ambit aquis.

A 3

Hic

Hic Philomela sedens argutis cantibus auras
Mulcet, docta sonans carmina mille sonis.
Salve, ait hortorum cultor, Regina volucrum,
Hic cane & oblecta Teq., Animumq. meum.
Tu vocum docto discrimina gutture promis,
Tu pellis curas, tristitiamq. fugas.
His dulcem exopto somnum captare sub umbris,
His hospes semper sis maneatq. locis.
Rosmaris exornans istos & amaracus hortos
Exhibet innumeris lilia mixta rosis.
Hinc capiti texam tibiserta recentia, floris
Copia formosi dum numerosa viret.
Annuit: at dulces repetens Luscinia cantus
Emoritur vocis sedulitate sua.
Triste genus Fati! sic me spes vana fefellit?
Inquit; & has curas corde gemente fero.
Quid faciam! suadet Pietas educere tumbam:
Et tristi exanimem contumulare loco.
Sed tamen adspargam fecundi semina floris,
Unde suo crescat tempore dulcis odor.
Sapius huc veniens lacrymas gemitusq. frequentat,
Flebilibus miscens tristia verba sonis.
Hic Philomela jaces miseris solamen in annis,
Tu curas animo demere docta meo.
Nunc tua deseruit nostros praesentia vultus,
Et quondam ut solita es nil mihi dulce canis.
Tempus an accussem dubito, an lacrymabile fatum:
Quicquid id est curas tu mihi morte paras.
Accidit at mirum: tumuli dum flevit ad umbram,
Optata ostendit se Pietatis amor.
Nam pietas, (nec enim pietas cum funere cessat)
Solliciti traxit tristia corda viri.

Quid

Quid gemis? umbra inquit; repetitos pone dolores,
 Nam numquam ex istâ me revocabis humo.
 Tempus erit cum vere olim redeunte salubri
 In cæli recinam limine dulce melos.
 Tristia in hunc tumulum mundi me Fata vocarunt,
 Sed voluit terris te superesse DEVS.
 In studio officij pergas; cole nobilis horti
 Frugiferum multa fertilitatis opus.
 Accipe consilium: speciosis hortus in agris
 Pandit honoratis frondea tecta comis.
 Hic Iuvenis vivit nostra de stirpe volucris,
 Vicinis cantans carmina casta jugis.
 Illius est nostræ (credas) vox amula voci,
 Quod sonui, novit gnara referre melos.
 Hanc adeas, hac te blandis recreabit in umbris,
 Nec spernet vultus, illa superba, tuos.
 Tu mores cantusq; meos, tu casta probabas
 Carmina, divina carmina mentis opus.
 Hac eadem repetet, nostris hac nata sub umbris,
 E nostris didicit quos canit illa modos.
 Tu genus hoc nosti volucrum, quàm suaviter auras
 Mulceat & primum sit decus inter aves.
 Nec mutat pennas, nec mutat vocis honorem
 Blandifona dulcis posteritatis avis.
 Alitibus sua laus aliis, sit gloria cunctis,
 Quæ recinunt docto carmine grata DEO.
 Scimus & esse DEI donum variata volucrum
 Carmina, quis laudes has reticere volet?
 Tu castas servare DEVS dignare volucres,
 Inter & has primum sit Ph. lomela decus.
 Esse Deum scimus nostro qui carmine gaudet,
 Scimus & hoc nostrum vivere velle genus.

Dum

*Dum viduos lingvit nidos Luscinia morte
 Posteritas vacuum non sinit esse torum.
 Tu quog^{ue} qui nostris gaudebas cantibus olim
 Non poteris gentem deseruisse meam.
 Hoc probat ipse DEVS, Natura hoc postulat usus,
 Postulat hoc Pietas, & tua casta fides.
 Et favet huic studio tempus, dum frondibus arbor
 Explicat innumeras leta virensq^{ue} comas.
 Dixit; & occultans vultum sub cespite iambi,
 Vocibus adfuetis non magis usa fuit.
 Sed reliquæ volucres, cæli per inane volantes,
 Carminibus blandos accinuere sonos.
 Attite tuos luctus, quævulosos pone dolores,
 Exhilara vultus mæste Colone tuos.
 Iam nova vox, volucris Regina, carmina promet,
 Quæ poterunt longas pellere tristitias.
 Fletibus indultum satis est, consumere pectus
 Adfideis curis non DEVS ipse cupit.
 Tum numerosa cohors volucrum, quæ dulcia pangit
 Carmina latitia plurima signa dedit.
 Hinc fringilla sonans blande se miscet Acanti,
 His etiam innatos jungit alauda sonos.
 Psittacus Eois qui carmine regnat in oris,
 Humane accinuit vocis honore melos.
 Christe fave captus, juvenis Philomela, Coloni
 Exilaret multâ posteritate domum.*

CASPAR HERMAN Pastor in
 Leutmansdorff.

Nemo satis laudat, verborum pondere nemo
 AEquat conjugii commoda magna sacri.

Ordo

Ordo dat hic mundo cives, & germina lata
 Producit regno maxime Chrifte tuo.
 Hinc nati, qui sunt velut altera vita parentum,
 Proveniunt, quibz nil dulcius esse reor.
 Ac Conjux gemmis virtutibus amula certat,
 ut Salomon sacro numine plenus ait.
 Edita bacca velut conchis preciosa marinis
 Cordi agro vires sufficit atq; fovet;
 Sic uxor curis languentem corde maritum
 Demulcens dictis officiosa levat.
 Illa dolente dolet, gaudet gaudente marito,
 In mores sese vertere docta viri.
 Sustinet & partem magnam pia nupta laborum,
 Res proprias curat, servat obitq; domus.
 Divinam legem postquam migravit Adamus,
 Mens hominis vitiis astuat atq; furit.
 Erumpensq; ferus vitiosi pectoris ardor
 Exitio populos regnaq; saepe dedit.
 Sed turpes flammaz gignentes turpia facta
 Diluit & reprimat copula sancta tori.
 Ergo quæ Medico debetur gratia docto,
 Qui tristes morbos tollit & arte levat:
 Hac etiam vetitòs reprimentis pectoris astus
 Debetur socio gratia lausq; toro.
 Et quanto Christus nos complectatur amore,
 Fœdere per doli sanctus hic ordo monet.
 ut Sponsus Sponsam lecti sibi fœdere junctam
 Sedulus ornat, amat, protegit atq; fovet:
 Haud secus Hephzibam Christus complexus amore
 Defendit, servat, curat alitq; suam.
 Plurima sed veluti fert commoda vita jugalis;
 Sic calebs secum plurima damna trahit.

B

Expers

*Expers conjugij curarum pondere pressus
 Solamen nullum quo relevetur habet.
 Et duras operas haurit sine compare solus,
 Ex se subsidium spem requiemq; petens.
 Prole caret dulci quæ nonnen proroget illi,
 Sitq; labascentis firma columna domûs.
 Quippe genus stirpemq; suam cum nomine terræ
 Consecrat & secum contumulanda rapit.
 Hac reputans ducis Mariam virtutibus amplis,
 Schrojero docto quæ sata patre fuit.
 Hac Tibi tristitiam mæsto de pectore demet,
 Exhilarans animum dexteritate piâ.
 Ergo precor tadas vestras fortunet I E S V S ;
 Pellat & à vestro noxia quæq; toro.
 Egregiâ faciat vos ambos prole parentes,
 Quæ referat matrem moribus atq; patrem.
 Atq; hujus tandem decurso tramite vitæ
 Vos locet in celsi regna beata poli.*

ADAMVS HÜBNER pastor
 in Grosmondén.

*C*Lare vir, ante omnes Consanguinitate propinquos,
 Chare mihi, generis flos quovq; rare tui :
 Quæ viduus viduo mihi nuper es ipse precatus,
 In thalamum subiit quando Susanna meum :
 Hac eadem viduo Tibi nunc precor ipse vicißim,
 Iungenda est dextra quando Maria tua.
 Facundas vites imitamini; amore columbas :
 Cornicum longos continuando dies.
 ut manus una manum lavat & levat, ambo levate
 Auxiliis, onerum si quid utrimq; premit.

Sic

26

Sic flammis flammæ sufflate marite, maritas
Perpetua quò sint in redamando vices.
Sisq; noverca quidem tantummodo nomine, non res
Si charus pater est, chara sit & soboles.
Arboris umbrifera nam quisquis tegmine gaudet,
Et pyra, si qua cadunt, ferre necesse sciat.
ANNA tua illa prior, peramabilis & mihi amata,
Verè hoc cum re, non nomen inane tulit.
(Cum mihi Martha prior fuerit suavissima conjunx,
Altera Susanna est flos, rosa, chara Charis)
utq; DE I matris Genitrix fuit Anna, Maria
Virginis, & Ioseph cui sociatus erat :
Successura tua sic Anna virgo Maria
Sit dispensatrix officiosa domus.
Iungis eam viduus, ceu fidus & ille Mariam,
Ac Tibi Iosephi nomen ab arte fabri est.
Ille graves nodos & ligna secure polivit ;
Sic Tu præfractos ex ruditate moves.
Illa DEV Mac hominem peperit : sed & ipse regignis
Arte DEI, arce DEI qui potiatur homo.
Immò gignet & ista tibi suavissima posthac
Pignora, Matthiolas Mariolasq; simul.
Quam nostra amborum est age permutatio felix !
Martha mea, Anna tua in perpetue sunt requie :
Vivat iò Susanna mea & tua chara Maria,
Donec ad æthereos hinc abeamus avos.
© Tibi nos, Nostrasq; DEVS, concredimus uni,
Proq; salute agito quomodo cumq; voles.

CHRISTOPH. LINDNER Ecclesiæ
 Freiburgianæ Diaconus.

MATHIAS ET MARIA.
abjectâ aspiratione,

ΑΥΓΟΥ.

I, AMA; MARITA EST.

Si quæ parùm castis ardescunt pectora flammis,
Insani res est plena furoris amor.
Si quæ calent casto, Duce Christo, pectora ab igne,
Divini res est plena favoris amor.
utq; **D**EVS. pœnis illis ultatricibus instat,
Qui violant socii jura fidemq; toris;
Sic idem patria cunctos bonitate tuetur,
Qui sacra conjugii jura fidemq; colunt.
Ipsa fidem fecit res. Exitialibus undis
Primum orbem leto fœda libido dedit.
Ignitis pluviis ob eandem & sulphuris imbre
Versa est in cineres Gens Sodomæa leves.
At verò fugiens Iosephus furta Diones.
Præmia servati summa pudoris habet.
Præsentemq; sibi, genitam Raguele Tobias.
Qui Saram duxit, sensit adesse Deum.
Nil igitur vir docte tuum remoretur amorem,
Corde tibi casto quem ciet ipse **D**EVS.
Namq; maritalis repetis dum fœdera lecti,
Ad nutum facis hoc, quod facis, omne **D**E I.
Lex Papæ valeat. Vox hæc est cœlica : præstat
Nubere, quàm ut vetiti vulnus amoris alas.
Immo, quod vestrum est utriusq; è nomine factum;
Quid facias, præsens hoc Anagramma monet.
I fidens, & **AMA**! non turpis amica, **MARITA EST**,
Quæ venit in thalamum virgo venusta tuum.
At **D**EVS, hunc vobis ut conciliavit amorem,
utq; uno jungit corpora vestra toro :

Sic

*Sic idem vestris praesenti Numine tadis
 Adsit, sic nexu corda tenace liget.
 Sint procul à vobis convicia, murmur & ira,
 Funestet vestram nulla querela domum.
 Si quid & adversi Sors vobis dira minetur,
 In melius vertat provida cura DE I.
 Hac & plura, fero tacito quæ pectore, vota
 Audiat, & jubeat pondus habere DEVS.*

IOANNES HOFMAN Verbi Dei in Ecclesiâ
 Bögendorfiana minister.

N*I tua nota fides Matthia, ni mihi candor
 Perspectus; tuus & cognitus esset amor :
 Non caperem tantum scribendi carmina munus,
 In thalami poscis quæ geniale decus.
 Objicerem non Me Mimis Momisq; protervis
 In partem rapiunt qui bona quæq; malam.
 Verùm ob virtutes insignes fratris amandi
 Suscipere haud renuo munus onusq; grave :
 Incundus quivis pro fido sumtus Amico
 Non malus Aeacida est te mihi teste labor.
 Scommata momorum malo ergo incurrere vana,
 Nescio, vel quæ non sustinuisse mala :
 Carmine quam Fratris non exornare colendi.
 Exiguo casti dulcia festa tori.
 Incultos modò Tu nostros non despicere versus,
 In calamos dictat quos pia Calliope.
 Gressibus accedens tacitus; mihi narrat in aures
 Indugredi thalami quod nova vincla velis.
 Surge citò & calamum sumas, dare carmina Sponso
 Pauca novo fas est; Nam benè dignus, ait.*

*Nemo nisi ingratus tam fido carmina amico
Denegat in thalamum scribere pauca novum.
Qua recito absq; mora vacuis inscribito chartis;
Publica & efficias non remorante manu.
Tempus erat placido quo spargitur humida rore,
Undiq; odorifero flore superbit humus.
En novus excultum descendit Sponsus in hortum,
Deplorans vidui tristia fata tori.
Post gemitus multos; & post suspiria longa,
Talia ad astra poli vota precesq; refert.
Phoebe novenarum decus immortales Sororum,
Numine perpetuo quas regis ipse tuo.
Si bene primavis Te sum sectatus ab annis;
Quem modo sector adhuc; si tibi cura mei,
Pro bonitate Mihi vultus ostende serenos,
Quos semper castis exhibuisse soles.
Absq; mora succurre; gravem quia corde dolorem
Sustineo; durum tangit & angit onus.
Quis dolor & quale illud onus, si forte requiris,
In tantum exanimet quod crucietq; male.
Excipe, non duras, faciles admitte sed aures;
Expediam; quamvis sit recitare grave.
Mors Erebi & Noctis soboles inimica trucidans
Mortales omnes non prohibente Deo.
Cum non sperarem nostris sese adibus infert;
Conjugis & vitæ stamina grata secat.
Confestim immiti quæ claudit funere vitam;
Mente polos subiens corpora tradit humo.
Turbatus graviter (quis enim non crederet illud)
Perpetuos luctus cogito ferre tori.
Turturis inq; modum, demtâ mihi conjuge vitam
Decerno posthac transigere ipse meam.*

Divinis

Divinis totum statuo me tradere Musis;
 Perpetuò studiis invigilare sacris.
 Improbà sed postquàm formosì mater amoris
 Proposita hæc animi comperit ipsa mei.
 Umbrosam traherent cum sera crepuscula noctem;
 Dormirem & mastus; clam subit ecce torum.
 Vt mos est illi fera secum spicula portat,
 Pectus ut exanimum sauciet hisce meum.
 Protinus idcirco duras commotus in iras,
 Quam primùm ipsa oculis obvia facta meis,
 Adibus in nostris quid agis? quid quaso negoci est
 Improbà dicebam: proflis undè, redi.
 Efficiam ipse pedes tibi, si non adibus auferis
 Te nostris: aliis & tua tela feras.
 Plus passus satis ignitas inimica sagittas
 Antè tuas; abeas; nil tibi juris erit.
 In quibus est requies & amica copia pacis,
 Palladis en sacra nunc pia castra sequor.
 Est durum servire tibi; fortuna sinistra
 Excipit hos; tua qui castra profana colunt.
 Sic Venerem excepi; & meritò; pro munere tali
 Præmia vix ullus qui meliora daret.
 Illudo, insulto, gratos mihi comparo plausus;
 Taliter excepta est quod malefuada Venus.
 Læticia ast brevis hæc, ruit illi; mixta dolori
 Multiplici pereunt gaudia vana mihi.
 Fert agrè insultus furiosa mente feroces,
 Multiplici insidias construit arte Venus.
 Horrida & exacuit vindicta spicula seva;
 Cor quibus extemplo percutit hocce meum.
 Duriter alloquitur: torva in me lumina vertis
 Terrorem incutiens, tristitiamq; parit.

Vt lubet,

Ut lubet, esto ferox, ait, hæc te tela domabunt;
 Injicient aliud corq; animumq; tibi
 Esto ferox, breve post tempus, quæ, qualia, quanta
 Tela mea ista ferent experieris, ait.
 Talia fara Venus jam spe notisq; posita
 Immittit cordi spicula seva meo.
 Insultans victo rursus sublimis in illa,
 Se recipit sedes, undè regressa, suas.
 Non mora: languentes complet nova flamma medullas,
 Omnia quæ motu concutit ossa gravi
 Nam veluti siccas ardens cremat ignis aristas;
 Sic novus ille meum pectus adurit amor.
 Nunc tibi Phæbe patet cruciantis caussa doloris;
 Quam iustum atq; æquum sic recitare fuit.
 Hanc si forte vales aliqua ratione levare,
 Non intermittas, fer miseratus opem.
 Tu pellis morbos, varias in germine vires
 Cognoscis, bona quæ, quæ mala ferre queant
 Afflictum medicâ nisi Tu relevaveris arte,
 Abripiar dura sub juga dura Necis.
 Taliter à Phœbo cum Sponsus postulat æger
 Auxilium; differt quod tamen ille diu.
 Ecce Venus mentem mutat, miserata repente,
 Reddiderat tristem quem prius, exilarat.
 Quod prius obiulerat vulnus removere laborat;
 Quæ recreant sponsum, pharmaca grata refert.
 Inunc, ut dixti, placidam sectare Minervam;
 Quæ colis, & studiis invigilato, refert.
 Castrag; dic Veneris vano constare dolore;
 Et nihil omnino ferre referre boni.
 Expetis auxilium Phæbi temerarie, nescis
 Quam petis, ille tibi quod dare nescit opem.

Multa

Multa quidem tollit; sed non ea vulnera tollit,
Importat mea quæ sava sagitta tibi.
Rectius ergo piis votis mea numina poscit,
Quemcumq; insomnis tangit & angit amor,
Infero quos Morbis, sine me non auferet ullus;
Sive sit hic Cheiron, sive Machaon erit.
Hac si submissâ cognoscas mente; vigebit
Ipse meus cultus perpete laude tibi.
Nil mea larga tibi cultori dextra negabit,
Invenies, capies, quæ petis, apta bona.
Quam suspirasti formâ præstante puellam,
Accipies; veniet sub tua tecta statim
Illa dabit requiem; tollet tibi blanda dolores,
Quæ petis, & reddet gaudia leta tibi.
Talibus auditis, arridet Virgine Sponsus
Conspectâ, Veneri grataq; digna refert.
Formosa Nympha blandis amplexibus hærens
Letus ovat; Transit Ditis ad antra dolor.
Sic bona mutavit curas fortuna priores,
In bona conversa gaudia tristitia.
Optatum invenit Sponsus solamen amoris;
Ipsius in casses præda petita venit.
Undiq; quam variis plantam quæsit in hortis,
Hanc habet, & Divi muneris instar amat.
Sponsa, ea planta, nova est, quæ Christi crevit in horto,
Dante Deo sponso germina pulcra feret:
Quæ Sponsi seros servabunt nomen in annos;
Nec genus egregium disperiisse sinent.
Attulerit si quos forsân sors aspera casus;
Planta herbas medicas conferet illa bonas.
Non loca concedet curis; loca nulla dolori
Admittet, tollet tristitia quæq; viro.

C

Turbabit

Turbabit nunquam genialis gaudia lectis
 Perpetua cultrix sedula pacis erit.
 Felix, cui talem concedunt fata maritams
 Fortune soboles creditur ille bona.
 Latior exulta nove Sponse, & munera laudum
 Redde Deos per quem sponsa venusta data est.
 Tu simul esto hilaris nova sponsa pudica, pudicum
 Quæ sponsum nacta es contribuyente Deo.
 Inveniant nullum tua dulcia gaudia finem
 Cum vita vigeant, stentq; cadantq; tua.
 Et Nos qui sponso bona Fata precamur Amici
 Promamus plausu carmina grata pio.
 Ad thalami Cadino Musa pia festa vocata,
 Qualia Pterides succinuerè Duci. (voluptas,
 Quid pulcrum est, gratum est; non pulcro nulla
 Pulcra autem verè non nisi honesta forent.
 Insuper ex animo Nuptis quoq; lata precamur
 Quæq; novis; pietas & charis alma jubent.
 O Deus alme tori qui jura sacerrima primus
 Firmasti, sanctâ fœdera firma fide.
 Conjugibus felix, faustumq; hoc effice sanctum
 Conjugium; pulchrâ prole beato domum.
 Vnde polus crescat; ferat unde Ecclesia plantas;
 Publica Res civis colligat unde probos.
 Hæc, qui vota jubes facere; et conferre precanti
 Qui bona promittis, fac rata vota Deus.
 Sed rata Christus facis sacra hac ad festa vocatus
 Inspidas lymphas in mera verte bona.
 Convivas inter sit EROS conviva supremus,
 Insidias nectens tristis & absit ERIS.

IACOBUS SEVERINUS Verbi VERBI Minister
 in Pleswitz.

Heu quàm difficilis res est & acerba marito,
 Conspicit vxoris, funera quando sua.
 Costa velut lateris tormento excisa secatur,
 Vulnus & effuso sanguine corda ferit.
 Nemo potest luctum satis hunc describere dignè,
 Scinditur in partes cor quasi triste duas.
 Tu mihi testis eris Clarissime Compater horum;
 Expertus satis es rem, propiusq; sapis.
 Quantum amor tuus in Sociam fuit, huius & in TE :
 Tantis & ex obitu nunc dolor ortus adest.
 Non equidem miror, vidui damna improba lecti,
 Quod multis animum dissecuere tuum.
 Ah ! quoties natos coràm conspexeris orbos,
 Nonne tuum innumeris cor dolet inde modis ?
 Quot gemitus quaso; suspiria quanta dedisti ?
 ut DEVS hoc medicâ mitiget arte malum.
 Ecce voluntatem magno cum fœnore Christus
 Implebit solitâ pro bonitate tuam.
 Nam sua dona licet, quandog; auferre videtur,
 Sepe tamen reddit, vel meliora piis.
 Abramides veluti deplorans funera matris,
 Solatur Sponse rursus amore sua.
 Ergo Tibi thalamum dignissime Sponse secundum
 Felicem, faustum coniugiumq; precor.
 Prima Sacerdotis benè cecit filia conjunx,
 Altera succedat non sine sorte pari.
 Nomina non eadem, diuersa sed esse videntur,
 Sat benè convenient reg; fideq; tamen.
 Anna fuit mater, sed filia sancta Maria,
 Ingenium soboles nam genitricis habet.
 Anna prior conjunx, sed Sponsa Maria secunda
 Huius idem mater nomen & Anna gerit.

O felix utinam sit permutatio talis,
Sponsa duos titulos Anna Maria gerit.
Ergo Tibi tadas castissima Sponsa jugales
Divinâ plenâ prosperitate precor.
Vig. Maria suum est castè venerata Iosephum;
Obserua Sponsum sit pia Sponsa tuum.
Ille Iosephus erit fidus, cunasq; movebit;
Ille patrociniûm suscipietq; tui.
Christus & matri commendat rite Ioannem;
Ceu natum vero curet amore suum :
Sic quovq; filioli germanâ à matre relictis
Maternâ exhibeas munia digna fide.
Sic DEVS hanc omni curam mercede rependet;
Diliget ex animâ Teq; tuosq; suâ.
Sic bene capit opus; sic & felicius illud
Procedet; sic est, statq; manetq; ratum.

CASPAR POLEI Ecclesiastes
Cunereanus.

Improba Mors postquam, Coniunx, tibi clausit ocellos,
Anna pia ô Carnis portio magna mea !
Optima facta tibi vitæ mutatio; nacta es,
Pro fragili, eternam suppeditante DEO.
Omnibus, excipiunt quæ nos exempta periclis,
Lactior Angelicis adsociata choris.
Sub cælis in Re servas modo gaudia, sub spe
Quæ benè viventi credita in orbe Tibi.
Cum tribus ager Ego pueris desertus acerba,
Quæ mundus tribuit, perfero damna, malus,
O mihi si in vivis superesses salva, Levamen
Quale mihi offerres; pharmaça quanta dares !

ipse

27

Ipse foverem etiam te dignè & pectora rectè
 ureret amborum non simulatus amor.
 Sed quia ita in Fatis fuit, hoc ut ab orbe soluta
 In celso caperes munera grata polo.
 Hic miser in terris remanens Ego dogmata tracto,
 Pro quibus offertur gratia sæpe mala.
 Gratulor ergo tibi, mihi gaudeo, gaudia Costa
 Possideas mea quod lata sub arce poli.
 Ipse mihi auxilium summi depono Tonantis,
 ut possim curas exsuperare graves,
 Qui pius & clemens nullius & irrita vota
 Esse sinit, pulcrum fert miscratus opem.
 Instaurat viduum lectum; mihi prospicit ipse
 De Nymphâ ad votum conveniente meum.
 Omnipotens tristem sic sanat Ithoë ruinam;
 Solius bonus est qui dator ipse boni.
 Urat amor novus ergo pias ex Numine mentes
 Legitimè incensas sit sine lite torus.
 Qualis amor veteres nuptos nos exstitit inter:
 Talis & inter nos sit vigeatque novos.
 Unanimes Tu nos servato dulcis I E S V;
 Te Duce pax vigeat, turpis & absit E R I S.
 Hac anima pars aqua mea mihi sola marito
 Fida sit, hac sospes dum mihi vita manet.
 Illa mihi adfecto solatia dulcia præstet;
 Sincero constans sitque in amore viri.
 Absit livor edax, & amara jurgia lingua
 Abcedant; foveat pectora dulcis E R O S.
 Depellas Aten I E S V, ne vasa furoris
 Nos faciat, regni qui pia membra tui.
 Da vitam, victum, da cetera commoda, vita
 Omnibus in rebus qua sibi poscit inops.

*Iucundas merito tibi sic cantabimus odas;
Semper erit nostro nomen in ore tuum.
Nunc mea salve & ave pia Sponsa, Maria pudica
Salve, sis felix nec cito dispereas.
Ipse ut amo redames tali ratione maritum;
Sic recte efficies quod jubet ipse DEVS.
Conservante DEO vivens in corpore sano
Salva Sibyllinos exsuperato dies.*

M. C. S. Sponsus.

ECHO

D*ic mihi, Nympha PETRI quæ PRATA sono-
ribus imple,*
Quid causa, ad nova cur lecta trahamur? E. amor.
*Qualis Amor? thalami num qui duo corpora nexu
unanitimi jungit? dic mea Nais. E. ais.*
*Anne potest hic Amor tadas animare latentes;
ut sint Conjugij vincula grata? E. rata.*
*Sed quæ Connubio pestis scelerata parata est;
Commoda quod tantum quæritat aris? E. ERIS.*
*Ergo minax horum contentio semper avara
Pectora perpetuo murmure ladit? E. edit.*
*Quid Sponsæ in Sponso, quid Sponso in virgine contrâ
Spectandum imprimis, discere conor. E. Honor.*
*An simili Hic repetit Lecti nova pacta secundi
Mente? Pater Gnatam cui modo tradit. E. adit.*
*An nova Filiolis frugi est & fida marito
Nupta futura, novus quam sibi quærit? E. erit.*
*Grata meis resonas dictis; quæ Numine Christus
Comprobet; Ambobus sitq. levamen? E. Amen.*

HEINRICHVS LINDNER amoris & honoris ergo. f.

Non est ut quisquam miretur, quod tibi grator,
 Chare Pater, dum nunc transis ad vota secunda.
 Nam quamvis funus defuncta lugeo Matris;
 Cum tamen haud rerum videatur ferre tuarum
 Conditio, ut viduam vivas sine conjuge vitam;
 Ecce meâ acclamo potius quàm voce reclamo,
 ut pangas iterum socialis fadera Lecti:
 Atq; precor summum devotâ mente Iehovam,
 ut tibi nunc sociam dignetur jungere talem,
 Cujus cor flagret vera Pietatis amore;
 Et quæ te digno semper veneretur honore;
 Teq; ardentem amet verbisq; oblectet amicis;
 ut longum vivas; verbum doceasq; Tonantis;
 Quæq; Mihi, nec non reliquis sit cara Noverca
 Fratribus; atq; piæ fungatur munere Matris;
 Et cui magna domus cura sit cura regenda.
 Et quoniam talis fore Mi Maria videtur
 Schröderiana, tori quam nunc tibi fœdere jungis;
 Ecce tibi grator; mihi gaudeo; fundog; Ihovæ,
 Est cujus donum pia conjunx, pectore grates.

MATTHIAS CIMMERMANUS
 filialis amoris ergo faciebat.

Novis Sponsis.

Cedere servorum est, cedenti parcere Regis,
 Cedere sæmineum, parcere posse viri.
 Tu sponso cedas non adversata, Maria,
 Discito cedenti parcere, sponse, tuæ.

GEORG. GVALTHERUS. Lig.

